

OBSAH.

	Strana
Předmluva	3
Duchovní boj.	
Čl. I. V čem záleží dokonalost křesťanská? bez boje ji nelze dosáhnouti; čeho k ví- tězství potřebí jest?	15
Čl. II. O nedůvěře v sebe samého	23
Čl. III. O důvěře v Boha	27
Čl. IV. Dle čeho pak lze souditi, máme-li skutečně nedůvěru v sebe a důvěru v Boha?	31
Čl. V. Jak mnozí se klamou domnívajíce se jako by malomyslnost ctností byla	33
Čl. VI. Některá jiná pravidla, jimiž bychom dosáhli nedůvěry v sebe a důvěry v Boha	34
Čl. VII. Jak máme rádně užívati svých schop- ností, a především jak nutno jest sprostiti rozum vši i nevědomosti a zvědavosti	36
Čl. VIII. Co nám překáží v pravém posuzo- vání věcí vůkol nás? a co nám k pravému jich poznání napomáhá?	39
Čl. IX. Co ještě potřebí jest ku poznání toho, co jest prospěšnější?	42
Čl. X. Jak máme cvičiti vůli svou a řídití veškery činy své jak vnitřní tak zevné?	45
Čl. XI. Co námi má pohnouti, abychom ve všem nic jiného si nežádali, leč aby se stala vůle Boží?	52
Čl. XII. Že jest v člověku dvojí vůle, dobrá a zlá, a že ty sobě vespolek odporují	54

Čl. XIII. Jak se má bojovati proti smyslnosti a jak máme cvičiti vůli, abychom navykli ctnostem	58
Čl. XIV. Jak se máme zachovati, když se vůle přemožena býti zdá, jako nemohouc odolati choutce smyslné	66
Čl. XV. Některé jiné známky, z nichž posouditi lze, zdali dobře bojujeme; proti kterým protivníkům se oprítí a kterými ctnostmi je přemoci máme?	70
Čl. XVI. Že se bojovník křesťanský záhy k boji připravovati má	72
Čl. XVII. Jaký pořádek sluší zachovati v boji proti hříšným náruživostem?	76
Čl. XVIII. Jak máme dusiti a potlačiti první hříšná hnutí	77
Čl. XIX. Jak se má bojovati proti hříchu smilstva	80
Čl. XX. Jak máme bojovati proti hříchu ležnosti?	89
Čl. XXI. Jak máme náležitě užívati smyslů zevnějších a zvláště dojmů jejich obraceti k věcem božským?	95
Čl. XXII. Jak věci zevnější nám posloužiti mohou k rozjímání o mukách a smrti Páně?	100
Čl. XXIII. Jak bychom i v jiných případech smyslů svých spasitelně používali měli	103
Čl. XXIV. Jak máme zbožně řídití jazyk svůj?	111
Čl. XXV. Kdo podnikl duchovním bojem přemáhati nepřátele své, má co možná varovati se všeho, co by mu rušilo pokoj srdce	115

Čl. XXVI. Co máme činiti, byli-li jsme v duchovním svém boji raněni?	120
Čl. XXVII. Jak zlý duch pokoušívá i svádí duše, chtějící se oddati ctnosti, ale jsoucí ještě pohříženy v nepravosti?	124
Čl. XXVIII. Čím usiluje zlý duch o to, aby doplnil záhubu těch, kteří byli v hřích upadli?	125
Čl. XXIX. Jaké lsti používá zlý duch, aby překazil úplné se napravení těch, kteří cítíce zlý stav svého svědomí, chtějí se poněkud polepšiti? a proč jich úmysly bývají mnohdy bez účinku?	126
Čl. XXX. O klamu některých osob, domnívajících se, že jsou dokonalými.	130
Čl. XXXI. O lestných úkladech, jimiž nás zlý duch polhnouti hledí, abychom se spustili dráhy ctnosti	133
Čl. XXXII. Poslední lest, kterouž zlý duch působiti hledí, aby nám i ctnosti naše byly příležitostí k hříchu	138
Čl. XXXIII. Některá důležitá pravidla těm, kteří volni jsou potřítí své nárůživosti a získati si potřebné ctnosti	147
Čl. XXXIV. Ctnosti nelze nabýti leč zponehábla a postupně, jedné po druhé	152
Čl. XXXV. O tom, co nám prospívá k dosažení všelikých ctností a jak se máme přičiniti o jednu z nich za nějaký čas	154
Čl. XXXVI. Ctnost žádá neustálého konání	157
Čl. XXXVII. Když se žádá, abychom vždy se cvičili v ctnosti, použijme k tomu každé příležitosti	159

Čl. XXXVIII. Jak se máme při každé příležitosti radostně přičiniti k dosažení veliké ctnosti, buďsi s velikými obtížemi . . .	161
Čl. XXXIX. Jak lze v rozličné případnosti jednu a touž ctnost konati	165
Čl. XL. Mnoho-li času potřebí k dosažení některé ctnosti? dle čeho lze znamenati, že a jak jsme v ní pokročili?	168
Čl. XLI. Že si nemáme příliš žádati sprostěnu býti strastí, jež trpělivě snášíme; a jak máme řídití své žádosti?	170
Čl. XLII. Jak se máme strežiti ošemetnosti ďáblovy, když nás pobízí k pobožnostem náležitým?	172
Čl. XLIII. Zlá náklonnost naše jsouc štvána vnukáním zlého ducha popouzí nás někdy k marnému posuzování bližního; jak tomu máme odporovati?	176
Čl. XLIV. O modlitbě	180
Čl. XLV. Co jest modlitba vnitřní?	186
Čl. XLVI. O rozjímání	188
Čl. XLVII. Jiný způsob modlitby pomocí rozjímání.	191
Čl. XLVIII. Jak se modliti lze na základě orodování blah. Panny Marie?	192
Čl. XLIX. Čím by se měli hříšníci pohnouti, aby se důvěrně utekli k nejsv. Panně Marii?	194
Čl. L. Jak lze rozjímání činiti o andělích a svatých Božích i vzývati je za přimluvu?	196
Čl. LI. O rozjímání muk a smrti Krista Pána; a jaké zbožné city z něho vzíti lze	198

	Strana
Čl. LII. Prospěchy zbožného rozjímání tajemství svatého kříže	205
Čl. LIII. O nejsvětější svátosti oltární	211
Čl. LIV. Jak máme přijímati velebnou svátost?	213
Čl. LV. Jak se máme připravit k svatému přijímání? a zvláště jak máme vzbuditi lásku k Bohu?	217
Čl. LVI. O přijímání duchovním	226
Čl. LVII. Jak máme po sv. přijímání díky vzdávati?	229
Čl. LVIII. Jak máme sami sebe obětovati Bohu?	230
Čl. LIX. O pocitech zbožných a trapných suchopálostech	234
Čl. LX. O každodenním zpytování svého svědomí	242
Čl. LXI. Jak máme setrvati v boji duchovním až do smrti?	244
Čl. LXII. Jak se máme chystati k boji proti svým nepřátelům v hodině smrti?	246
Čl. LXIII. O čtveru pokušení potkávajícím nás v smrti; první pokušení proti víře; jak mu lze odolati?	248
Čl. LXIV. O pokušení k zoufanlivosti; jak se tomu máme brániti?	250
Čl. LXV. O pokušení k marné slávě	252
Čl. LXVI. O všelikých preludech, jež působí zlý duch v posledním tažení člověka	253

Pokoj duše.

Čl. I. Jaké povahy jest srdce lidské a jak se má řídit?	255
---	-----

	Strana
Čl. II. Že máme pilně o to pečovati, aby- chom duši své získali dokonalý poklid . . .	257
Čl. III. Tento pokoj buď zakládán zpone- náhla	260
Čl. IV. Aby duše toho pokoje dosáhla, má se vzdáti vši útěchy lidské	261
Čl. V. Že duše má býti sama a prosta všech věcí, aby Bůh v ní působil, co se jemu líbí	264
Čl. VI. Bližního milujme opatrně, abychom nepozbyli pokoje duševního	266
Čl. VII. Duše naše vyzuj se z své vlastní vůle, chce-li se obětovati Bohu	268
Čl. VIII. Jakou víru máme míti v nejsv. sv. oltární a jak se máme obětovati Bohu? . . .	273
Čl. IX. Že duše naše nemá bledati odpo- činku a útěchy leč v Bohu	275
Čl. X. Překážkami a odpory, jež zakoušíme, přičiňujce se o tento pokoj nedávejme se odstrašiti	278
Čl. XI. Jakými úklady zlý duch rušivá pokoj duše naší a jak se jich varovati máme?	280
Čl. XII. Že se duše nemá rmoutiti za pří- činou svých vnitřních pokušení	284
Čl. XIII. Bůh na nás taková pokušení do- pouští k našemu prospěchu	286
Čl. XIV. Co máme činiti, abychom nebyli malomyslni ohledem svých hříchů?	289
Čl. XV. Že se duše utišiti má bez prodlení, ať se octne v jakékoliv bouři	291
Modlitba k Pánu Ježíši za pokoj duše . . .	292
Naučení o zpovědi z pobožnosti konané . .	296
I. Proč se máme častěji z pobožnosti zpo- vídati?	297

II. Jaké prospěchy si získáme zpovědí z po- božnosti vykonanou?	299
III. Jak máme svědomí zpytovat?	305
IV. Jaké lítosti se žádá k svaté zpovědi, pouze z nábožnosti konané?	310
Jak se má pravá lítost vzbuditi?	313
Jak se nám ve sv. zpovědi všední hříchové odpouštějí?	315
Jak lze své poklesky napravit?	317
V. Jak se máme ve sv. zpovědi z hříchů vyznávat?	320
Po sv. zpovědi	324
VI. Jak máme uložené sobě pokání vy- konati?	325
VII. Jak se přímo po sv. zpovědi zachovati máme	327
VIII. Radno-li všeobecnou či generální zpo- věď pouze z nábožnosti konati	330
IX. Zdaliž a kdy prospěšno, zvláště ve svě- domí své nahlédnutí a je potříbiti?	331

Obyčejné modlitby.

Modlitby ranní	334
II. Jiné modlitby ranní	341
Modlitby ke mši svaté	346
Modlitby k svaté zpovědi	359
Modlitby k svatému přijímání	364
Modlitba sv. Tomáše Aquinského	368
Modlitba odpustková	370
Litanie o nejsv. Svátosti oltářní	372
Litanie o nejsv. Srdci Páně	377
Uctění nejčistšího Srdce bl. P. Marie	382
Litanie k úctě nejsv. Jména Ježíš	382
Modlitby večerní	386

Modlitba k nejsv. Trojici za šťastnou ho- dinu smrti	390
Litanie Loretánská	392
Salve Regina	396
Poroučejme se v ochranu bl. Panny Marie .	397
Modlitba za zeměpána	397
Modlitba za všeobecné potřeby veškerého křesťanstva	398
Za duše v očistci	399

Písně pro domov i chrám.

R a n n í. Minula noční hodina	402
V e č e r n í. Pod večer Tvá čeládka	403
P ř e d k á z á n í m. Otče náš, milý Pane	404
P o k á z á n í. Pochválen buď Pán Bůh náš	405

Písně při mši svaté obecné a dle doby roku církevního.

I. Bože, před Tvou velebností	405
II. Jako dítka k Otci svému	408
A d v e n t n í. Předě mši sv. Ejhle Hospodin přijde	410
I. Z nebe posel vychází	411
II. Vítej milý, Jesu Kriste	412
V á n o č n í. I. Narodil se Kristus Pán . .	413
II. Nad Betlémem vzešlo světlo	414
III. Nesem vám noviny	416
K P á n u J e ž í š í. I. Mé jsi potěšení můj Ježíši	418
II. Ach můj nejsladší Ježíši	419
P o s t n í. I. Již jsem dost pracoval	421
II. Matka pláče, ruce spíná	422

	Strana
Velikonoční. I. Vstáť jest této chvíle	425
II. Vesel se, nebes Královno, alleluja . . .	426
O křížové dni. Bože Abrahamův . . .	427
Svatodušní. Duch svatý s nebe sstupuje . . .	428
O Božím Těle. Chval, Sione, Spasitele	431

Písně o bl. Panně Marii.

I. Maria, Maria!	433
II. Zdráva buď, nebes Královno	434
III. Tisíckrát pozdravujem Tebe	435

Písně o svatých Božích.

O sv. Václavu	437
O sv. Cyrillu a Methodu	438
O sv. Janu Nepomuckém	439
O bl. Anežce	441

Písně v obecných potřebách.

Důvěra v Boha. „Kdož ochrany Nejvyššího“	443
Hymna ke cti svatého Otce Pia IX.	445
Hymna národní	446
